

Kirjallisuutta henkilöjohtamisen näkökulmiin

Jussi Laine 10.10. 2023

Valitsin pääosassa kirjoja sellaisia, jotka löytyvät yleisimmistä e-kirjapalveluista, jotta ne olisivat mahdollisimman saavutettavia.

Antti S. Mattila: Ratkaisu:Ajattele toisin.

Yksi ratkaisukeskeisen lyhytterapian kirjoista. Luonnollisesti henkilöstöjohtaminen ei ole terapiaa, mutta näkökulman vaihto myös omaa itseä johtaessa on erinomainen taito ja uskon kirjan lukemisen tuovan monia hyviä oivalluksia itsestä johtajana ja tarjoavan myös välineitä johtamistyöhön.

Atte ja Karoliina Mellanen: Hyvät, pahat ja millenniaalit.

Sattuneesta syystä millenniaalit ovat olleet erityisen mielenkiinnon kohteenani tässä menneinä vuosina. Tämä on hyvä ja kansantajuinen opus liittyen heidän erityiskysymyksiinsä työelämässä. Näiden sukupolvien osuus työikäisistä suomalaisista on jo yli 50%, mutta seurakunnan työyhteisöissä he ovat vielä vähemmistössä. Kirkon rekrytointihaasteet tulevat varmasti jokaisen johtamistyötä tekevän eteen tulevana vuosina, tämä kirja tarjoaa välineitä myös niiden taittamiseen.

Pirkko Vartiainen & Harri Raisio (toim.) Johtaminen kompleksisessa maailmassa
Kompleksisuus on ollut tässä vähän viime vuosien muotitermi. Tämä varsin kattava esitys tarjoaa siihen yhden näkökulman. Muotitermiydestä huolimatta uskon, että kirkollisen johtamisen peruskäyttöteoria nojaa vielä turhan usein yksinkertaisiin ”kokonaisratkaisuihin” moninaisten sijaan. Tässä katalysaattoria siis omaan kompeleksisuuden kestokyvyn harjoittamiseen.

Alf Rehn: Johtajuuden ristiriidat

Johtamisen monitasaisuudesta, monimerkityksellisyydestä, nöyryydestä ja joskus sen liiallisuudesta. Tulevaisuusorientoituneesta, observeivasta häärimisen sijaan.

Camilla Tuominen: Johda tunteita, menesty työelämässä.

Camilla piti Tampereen seurakuntien esihenkilöille esihenkilövalmennussetin tästä aiheesta. Oma esimieheni on varsinkin ottanut tunnereflektion omaan johtamisen työkalupakkiinsa ja olen vaikuttunut, kuinka hyvältä se on tuntunut olla tällä tavalla johdettavana.

Aulikki Mäkinen (toim.): Tulevaisuuden sanat. Erityisesti Aulikki Mäkisen ja Päivi Vähänkankaan kirjoittamat johtajuutta ja hierarkisuudesta irtipäästämistä koskevat luvut summaavat hyvällä tavalla kirkollisen traditiojohtamisen ja nykyisen vuorovaikutusympäristön ristiriitoja.

Juha Martikainen: Vahvan johtajan tauti.

En ole vielä ehtinyt kirjaa lukea, mutta esittely kuulostaa hyvin mielenkiintoiselta.

”Ylempään johtoon päätyy usein vahvoja persoonia, jotka menevät läpi harmaan kiven ja oman mielensä mukaan. Vahva persoonallisuus on vahvuus, mutta se myös aiheuttaa johtamiseen ja johdettaviin monia säröjä, jotka voivat pahimmillaan muuttua heikkouksiksi. Vahvoja johtajia tarvitaan monissa vaikeissa johtamistilanteissa, mutta tiedostamalla persoonasta tulevat säröt ja ristiriidat vahva johtaja voi kehittyä vielä paremmaksi. Tiedostamisen lisäksi tarvitaan systemaattista työtä oman käyttäytymisen muuttamiseksi.”

Työelämän kapinalliset.

Kansantajuinen, jopa viihteellinen case-esimerkkejä ja tekijöidensä vahvasti subjektiivisia kokemuksia ja ajatuksia nykypäivän työelämästä ja sen konventioiden haastamisesta.

Sutinen & Haapakorpi: Pelastetaan strategia.

Myöskin lukulistalla. Strategian toteuttamisen, ”jalkauttamisen” ja mittaamisen hankauudesta, mutta erityisesti tarpeellisuudesta.